

[Pia Kjærsgaard]

Socialdemokratiets og regeringens hjælp. Dette er sagt bare til oplysning for hr. Albrechtsen, hvis han ikke selv skulle have set eller hørt noget om den undersøgelse.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes ikke, der er grund til at hæfte sig så voldsomt meget ved Fremskridtspartiets ordfører og de indlæg, hun er fremkommet med her i dag, for vi kender jo Fremskridtspartiets holdning til disse spørgsmål. Jeg synes måske, det er en lille smule overraskende, at partiet indtager den holdning, at fordi man er imod den flygtningepolitik, som er vedtaget her i Folketinget, skal dens gennemførelse saboteres boligpolitisk. Det forekommer mig at være en ganske besynderlig måde at drive politik på, og det er i virkeligheden en måde, som er fuldstændig fremmed over for almindelige humanistiske principper. Men sådanne principper er vel egentlig også ganske langt fra Fremskridtspartiets tankeverden.

Der er netop ikke tale om, at de, som fru Pia Kjærsgaard så smagfuldt kalder »de fremmede«, skal stilles forrest i boligkøen. Der er tale om, at det gennem dels en forøgelse af antallet af boliger, dels en spredning af de flygtninge, Danmark modtager, skal gøres muligt en række steder at skabe plads til, at der også kan komme danske statsborgere ind. Jeg ved ikke, hvad fru Pia Kjærsgaard synes, men jeg synes, det er noget af et problem, at vi har den voldsomme, nærmest ghettoagtige koncentration af flygtninge, som vi har. Måske går Fremskridtspartiet ind for det, fordi det kan skabe grobund for de racistiske tendenser, som partiet suger sin næring af, men jeg håber ikke, det er tilfældet. Sagen er jo – og det tror jeg fru Pia Kjærsgaard udmærket godt er klar over – at 70 pct. af flygtningene nu integreres i det almennyttige byggeri. Med de almennyttige kvoter, vi har, betyder det, at stort set hele nybyggeriet i fremtiden skal optages af flygtninge.

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun finder dette rimeligt, eller om andre dele af samfundet skal deltage i løsningen af disse problemer – selv om jeg ikke har nogen illusioner med hensyn til svaret.

Mere skuffet er jeg over boligministerens bemærkninger. Nu ved vi, at boligministeren har været totalt ude af stand til at finde en

løsning på disse problemer i den årrække, der efterhånden er passeret. Ministeren lover, at der skal ske noget. Det lovede han så sent som under debatten om forespørgsel nr. F 22 her for nylig. Han lover og lover, at han vil nedsætte udvalg, at han vil forhandle med kommuner, osv. osv. Problemet er, at der ingenting sker, øjensynlig af den enkle grund, at regeringspartierne ikke kan enes om disse spørgsmål.

Jeg synes egentlig, ministeren kunne lære meget af de mennesker, som har problemet inde på livet. Ministeren er ikke ubekendt med det kommunale politiske liv. Ministeren er ikke ubekendt med, at han har en kollega i en af de kommuner, som virkelig har taget mange flygtninge, og at denne kollega, som oven i købet er en partifælle til ministeren, har fremsat nogle klare og overordentlig fornuftige forslag, idet han finder det nødvendigt med en forpligtelse til de mest modstræbende kommuner, hvis problemerne skal løses. Det er forslag, som ministeren kender, og som er fremsat af hans partifælle, Peter Brixtofte, der er borgmester i Farum.

Det undrer mig også lidt, selv om jeg kender det tunge kommunalpolitiske apparats vægt i Socialdemokratiet, at Socialdemokratiet er betænkeligt ved vort lovforslag, men jeg vil godt sige, at for SFs vedkommende er det afgørende at få problemerne løst, og jeg har forstået hr. Torben Lunds bemærkninger til vores lovforslag sådan, at ud over at man har nogle betænkeligheder på dette punkt, støtter man intentionerne. Jeg er sikker på – og jeg kan se, at hr. Torben Lund nikker – at vi kan få en afklaring af disse forhold under arbejdet i boligudvalget.

Jeg er også overbevist om, at vi, når vi får Det Radikale Venstres boligpolitiske ordfører hjem fra udlandet og igen får mulighed for at diskutere dette med Det Radikale Venstre i folketingssalen – det er ikke længere muligt i dag, kan jeg se, for den stedfortrædende radikale boligordfører har måttet forlade salen i andet ærinde – kan få en diskussion om disse ting, der fastslår, at der fortsat er flertal i Folketinget for, at den private sektor skal inddrages i løsningen af disse problemer. Efter vores opfattelse er den måde, SF har foreslået, den mest hensigtsmæssige og mest realistiske at gøre det på.

Uanset al den snak om intentioner, der har været her i dag – der har været masser af